

Videnskab og naturlig lov ler ad COP21-konferencen; eller, global industriel afmatning overhaler kulstofudledningshysteriet

9. december 2015 – Videnskab og naturlig lov, hvis vi må personificere dem i en god sags tjeneste, fik sig et godt grin i dag, da det Globale Kulstofprojekt udgav en undersøgelse på COP21-konferencen i Paris i Le Bourget, Frankrig, der erklærede, at de globale CO₂-udledninger har været konstante eller endda er gået lidt ned siden 2013, med en afgørende nedgang i 2013-14. Denne undersøgelse blev også udgivet i magasinet *Nature Climate Change*.

Hvorfor mødes de så i Paris under afsindige krav fra den britiske kongefamilie, Paven og miljølobbyen om at standse væksten af CO₂-udledninger?

En artikel i *New York Times* af Justin Gillis og Chris Buckley rapporterer, at en nedgang på 0,6 % er projekteret for i år og kommer med spekulationer, der siger, at de globale kulstofudledninger allerede er toppet. Forfatterne sætter denne projekterede nedgang med vækst i udledninger, der i gennemsnit lå på 2,4 % om året i det seneste årti, og undertiden toppede på 3 %.

På inkompetent vis erklærer de, at dette ville være »højst usædvanligt på et tidspunkt, hvor den globale økonomi vokser«; faktisk kan den lille smule økonomisk vækst, der kan stampe op, uden for Kina, Indien og nogle enkelte andre nationer, ikke optage meget plads i produktive afdelinger, der kræver kraftigt input af fossilt brændstof.

Både USA og Kina har faldende CO₂-udledningsniveau, fandt forskerne. I USA synes faldet at ligge på 1,4 % for i år; efterspørgslen efter fossilt brændstof har været støt faldende pga. reduceret bilkørsel og reduceret forbrug af fossilt brændstof til varefremstilling, osv. I Kina, der stadig har et stort årligt, økonomisk vækstvolumen, synes CO₂-udledninger at være faldende med 2 % i 2015; en overflødig kulkraftsektor er så hurtigt som muligt ved at blive erstattet med sol-, vind- og kerneenergi.

New York Times hævder, at nedgangen i kulstofudledninger viser, at Kina er i færd med at foretage en overgang til en serviceøkonomi. Tværtimod, så er Kina ved at gå over til en mere avanceret økonomi, der bruger atomkraft, og fusionskraft, der virkeliggøres gennem Kinas plan om at udvinde helium-3 på Månen; en økonomi, der forlader sig på højhastighedstog og maglev-teknologi (magnetisk levitation) til massetransport.

Anti-videnskabsflokkene er nede og bide i gulvtæppet og kan ikke beslutte sig til, om de skal komme med anklager om, at Kinas statistikker over sin reduktion af kulstofudledninger er forkerte, eller om de skal narre sig selv med, at reduktionen af kulstofudledninger har fundet sted, fordi lande har ageret på deres mål for reduktion af kulstofudledning.